

Токъ єдните венч четвѣтъ йматъ:

Овѣсъ, жѣлѣзъ, ржъ, пѣскъ, прѣстъ (земѣ),
ловъ, либовъ, пасмина, шума, пепель, грѣздѣ, злато,
срѣбрѣ, соль, масть, брашно, здѣсь, жиботъ, бола,
шѣме, потъ, коприка, зѣвнѣсть, лѣща и др. т.

Само мѣжественъ четвѣтъ йматъ:

Устѣ, вратѣ, дружина, гаши, грѣди, клѣщи, тѣши,
ношовѣ, лажки, саджи, кола, плѣши, хоба, людѣ,
вѣглеща, ножинци, котѣши, бѣща, вѣци (на
зѣви-тѣ), вѣтала, вѣнѣщи, зѣговезни, исила, жрѣ-
ки, захлѣпи, зѣбци, ржаченци, засѣвки, плѣши (на
чобѣкѣ) а плѣшка, плѣши (на добытѣкѣ), тѣ-
ци, бчила и др. и.

Нѣкои свѣйчини на ѡзынѣтъ ии: за мѣро гѣдинъ,
и м. за мѣро годинъ; ии ѿшъ въ ѿшъ, и м.
иизъ ѿхъ въ ѿхъ; иизъ ѿстъ въ ѿстъ и. м. иизъ
ѹстѣ въ ѿстѣ; иизъ синъ нѣбе, и м. иизъ синъто нѣ-
бо; въ джинъ зѣме, и м. въ гжебочинѣтъ на зе-
мата. Нѣкои говорятъ ии: пѣрва гѣдина; мѣро
добытѣка, и м. добытѣци.

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

За прилагателното йме.

§ 51. Прилагателното йме є бикѣ, което показ-
ва какви етъ на икшата; както: вѣло джрѣд